

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας: 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο: 2131604526

ΦΑΞ: 2131604567

Καλλιθέα, 03-12-2019

Αριθμός απόφασης: 3297

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968/τ. Β'/22-03-2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. της ΠΟΛ. 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 1440/τ. Β'/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την από 31-10-2018 και με αριθμό/2018 οριστική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τμήμα ΙΕ' Μονομελές) επί της από 05-02-2014 και με αριθμό κατάθεσης/2014 προσφυγής, ενώπιον του ανωτέρω Διοικητικού Δικαστηρίου, με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ. (παλαιό Α.Φ.Μ.), ο οποίος εδρεύει στη επί της οδού νόμιμα εκπροσωπούμενου, κατά της με αριθμό/2013 απορριπτικής απόφασης του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2013 ενδικοφανούς προσφυγής του.

5. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 24-10-2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του με την επωνυμία «.....» κατά της με αριθμό/2013 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2523/1997 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
6. Τη με αριθμό/2013 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2523/1997 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 23-07-2013 οικεία Έκθεση Τακτικού Ελέγχου (άρθρου 36 Ν. 2859/2000) και την από 23-07-2013 οικεία Έκθεση Προστίμων (άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 2523/1997) του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 24-10-2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγήςμε την επωνυμία «.....», μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμό/2013 πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ποσού ύψους 440,00€ για τη διαχειριστική περίοδο από 01-01-1993 έως 31-12-1993 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 9 του Ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων του άρθρου 36 του Ν. 2859/2000 «Κώδικας Φ.Π.Α.» (άρθρο 29 του Ν. 1642/1986).

Η ως άνω προβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης εδράζεται επί της από 23-07-2013 οικείας Έκθεσης Τακτικού Ελέγχου (άρθρου 36 Ν. 2859/2000), καθώς και της από 23-07-2013 οικείας Έκθεσης Προστίμων (άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 2523/1997) του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

Σε εκτέλεση της με αριθμό/2012 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης του Ε.Σ.Ε., όπως αυτή συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με τις με αριθμούς/2012 και/2013 εντολές της ίδιας Προϊσταμένης, αντίστοιχα, διενεργήθηκε τακτικός φορολογικός έλεγχος με την επωνυμία «.....» για τις διαχειριστικές περιόδους από 01-01-1993 έως 31-12-2011, στο πλαίσιο του οποίου, από το διενεργηθέντα έλεγχο περί ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 36 του Ν. 2859/2000 «Κώδικας Φ.Π.Α.» (κωδικοποίηση διατάξεων του Ν. 1642/1986) για τις διαχειριστικές

περιόδους από 01-01-1993 έως 31-12-2010, διαπιστώθηκε ότι για τη διαχειριστική περίοδο από 01-01-1993 έως 31-12-1993 δεν υποβλήθηκε στο τμήμα μητρώου της Δ.Ο.Υ. **δήλωση μεταβολών «ίδρυση υποκαταστημάτων»** για το υποκατάστημα «.....» επί της οδού **κατά παράβαση** των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 2 και 36 παρ. 1 περ. β' του Ν. 2859/2000 (άρθρο 29 παρ. 1 περ. β' του Ν. 1642/1986), **η οποία επισύρει τις κυρώσεις** των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 48 του Ν. 1642/1986, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 47 του άρθρου 1 του Ν. 2093/1992 και ισχύει από 01-01-1993.

Κατά της ανωτέρω πράξης επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993, ο προσφεύγων κατέθεσε, ενώπιον της Υπηρεσίας μας, δια της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, τη με αριθμό πρωτοκόλλου/2013 ενδικοφανή προσφυγή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ζητώντας την ακύρωση αυτής, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση και κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης.
- Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης.
- Μη νόμιμη επιβολή φορολογικών προστίμων

Επί της ως άνω ενδικοφανούς προσφυγής, εκδόθηκε η με αριθμό/2013 απόφαση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας, με την οποία αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της.

Ακολούθως, κατά της ανωτέρω απόφασης του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας, ο προσφεύγωνκατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης την από 05-02-2014 και με αριθμό κατάθεσης/2014 προσφυγή, ζητώντας την ακύρωση τόσο της προσβαλλόμενης απορριπτικής απόφασης του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας, όσο και της με αριθμό/2013 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2523/1997 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993.

Επί της ως άνω δικαστικής προσφυγής, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Τμήμα ΙΕ' Μονομελές) εξέδωσε την από 31-10-2018 και με αριθμό/2018 οριστική απόφασή του, με την οποία: α) δέχτηκε την ανωτέρω δικαστική προσφυγή, β) ακύρωσε την προσβαλλόμενη με αριθμό/2013 απόφαση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας και γ) ανέπεμψε την υπόθεση στην Υπηρεσία μας, προκειμένου να **εξεταστεί κατ' ουσίαν** η ως άνω ενδικοφανής προσφυγή.

Επομένως, **σε εκτέλεση της ανωτέρω οριστικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τμήμα ΙΕ' Μονομελές), την εξετάζουμε εκ νέου** και επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1 περ. β' του Ν. 1642/1986, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 43 του άρθρου 1 του Ν. 2093/1992 (Α' 181) και ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 48 του ίδιου Νόμου, από 01-01-1993:

«1. Ο υποκείμενος στο φόρο υποχρεούται να υποβάλλει τις παρακάτω δηλώσεις:

α) [...].

β) δήλωση μεταβολών - μετάταξης, με την οποία δηλώνει οποιαδήποτε μεταβολή, όπως αλλαγή της επωνυμίας, του τόπου επαγγελματικής του εγκατάστασης, του αντικειμένου εργασιών, την πραγματοποίηση ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών και παραδόσεων αγαθών που απαλλάσσονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22α, την ίδρυση ή κατάργηση υποκαταστημάτων, την αλλαγή των τηρούμενων βιβλίων Κ.Β.Σ. και του καθεστώτος φόρου προστιθέμενης αξίας που ανήκει.

Η δήλωση αυτή υποβάλλεται εντός δέκα (10) ημερών από το χρόνο που έγιναν οι μεταβολές αυτές.

[...]».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2523/1997:

«1. Τα πρόσωπα που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την κείμενη φορολογική νομοθεσία υπόκεινται για κάθε παράβαση σε πρόστιμο που ορίζεται από σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές μέχρι τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές. Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται στις περιπτώσεις που δεν προβλέπεται η επιβολή πρόσθετου φόρου ή δεν προκύπτει ποσό φόρου για καταβολή. [...]».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 5 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι:

«5. Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης, στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία, ως κύρια φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος.».

Επειδή, εν προκειμένω, σύμφωνα με τις οικείες Εκθέσεις Ελέγχου, για τη διαχειριστική περίοδο από 01-01-1993 έως 31-12-1993 ομε την επωνυμία «.....», ως διενεργών φορολογητέες πράξεις, δεν υπέβαλε στο τμήμα μητρώου της Δ.Ο.Υ. δήλωση μεταβολών «ίδρυση υποκαταστημάτων», με βάση τον τόπο που ασκείται η δραστηριότητα, τουλάχιστον από το έτος 1993 (βάσει στοιχείων ελέγχου), για το υποκατάστημα «.....» επί της οδού κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 2 και 36 παρ. 1 περ. β' του Ν. 2859/2000 (άρθρο 29 παρ. 1 περ. β' του Ν. 1642/1986).

Επειδή, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 52 του Ν. 1642/1986, όπως ισχύουν για την υπό κρίση διαχειριστική περίοδο, ορίζεται ότι:

«1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 39 και 49 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο δεκαετίας, από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης, προκειμένου για την πράξη του άρθρου 39 ή από το τέλος της επόμενης διαχειριστικής περιόδου από εκείνη που αφορά η παράβαση, προκειμένου για την πράξη του άρθρου 49. Μετά την πάροδο της δεκαετίας παραγράφεται το δικαίωμα του δημοσίου για την επιβολή του φόρου και των προστίμων.

2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο δεκαετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαπενταετίας, εφόσον:

α) δεν υποβλήθηκε προσωρινή ή εκκαθαριστική δήλωση,

β) η μη άσκηση του δικαιώματος του δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο και σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 39.».

Επειδή, η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών ή εισφορών για την υπό κρίση διαχειριστική περίοδο (από 01-01-1993 έως 31-12-1993) παρατεινόταν διαδοχικά με τις ακόλουθες διατάξεις ως εξής:

▪ Άρθρο 10 του Ν. 3790/2009 (μέχρι 30-06-2010):

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31-12-2009, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 30-06-2010.»

▪ Άρθρο 82 του Ν. 3842/2010 (μέχρι 31-12-2010):

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30-06-2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31-12-2010.»

▪ Άρθρο 12 παρ. 7 του Ν. 3888/2010 (μέχρι 31-12-2011):

«7. Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31-12-2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31-12-2011.»

▪ Άρθρο 18 παρ. 2 του Ν. 4002/2011 (μέχρι 31-12-2012):

«2. Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31-12-2011, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31-12-2012.»

▪ Άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 4098/2012 (μέχρι 31-12-2013):

«1. Η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών ή εισφορών που λήγει στις 31-12-2012, παρατείνεται μέχρι 31-12-2013.».

Επειδή, με τη με αριθμό 1738/2017 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ κρίθηκε οριστικά το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς έλεγχο για την επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό, ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣτΕ, με την απόφασή της αυτή, βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, το οποίο αναφέρει ότι: «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας

και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος. 2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε.», έκρινε **ως αντισυνταγματικές** τις διατάξεις των εφαρμοσθέντων στη δεδομένη περίπτωση νόμων (άρθρο 11 του Ν. 3513/2006, άρθρο 29 του Ν. 3697/2008, άρθρο 10 του Ν. 3790/2009 και άρθρο 82 του Ν. 3842/2010) που προέβλεπαν παράταση της παραγραφής, **διότι παρέτειναν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων ετών.**

Επειδή, εν συνεχεία, και η με αριθμό 2932/2017 απόφαση της ολομέλειας του ΣτΕ έκρινε ότι και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του Ν. 3888/2010 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του Ν. 3899/2010), του άρθρου 18 παρ. 2 του Ν. 4002/2011 και του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 4098/2012 αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος.

Επειδή, εν προκειμένω, ο, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, και τον ισχυρισμό περί παραγραφής.

Επειδή, όπως προκύπτει από την οικεία Έκθεση Ελέγχου, ο υπό κρίση έλεγχος διενεργήθηκε εκτός του προβλεπόμενου χρόνου παραγραφής, βασιζόμενος στις σχετικές νομοθετικές διατάξεις που παρέτειναν την παραγραφή και στο πλαίσιο αυτό εκδόθηκε η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, η οποία κοινοποιήθηκε εντός του έτους 2013. Ωστόσο, οι σχετικές διατάξεις των νόμων περί παράτασης παραγραφής θεωρούνται αντισυνταγματικές, σύμφωνα με όσα έχουν κριθεί με την προαναφερθείσα νομολογία και έχουν γίνει δεκτά από τη Διοίκηση, και συνεπώς το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου για την κρινόμενη διαχειριστική περίοδο **έχει υποπέσει σε παραγραφή ήδη από την 31-12-2009**, ήτοι **μετά την πάροδο δεκαπενταετίας**, λόγω μη υποβολής δήλωσης, από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία επίδοσης της εκκαθαριστικής δήλωσης της εν λόγω διαχειριστικής περιόδου, ήτοι **από την 31-12-1994**.

Επειδή, γενομένου δεκτού του προβαλλόμενου από τον προσφεύγονταλόγου περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση και κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, παρέλκει η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής του.

Αποφασίζουμε

Την **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 24-10-2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ. (παλαιό Α.Φ.Μ.) και την **ακύρωση** της με αριθμό

...../2013 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2523/1997 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου από 01-01-1993 έως 31-12-1993 λόγω παραγραφής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.